

Christen Amby
28. september 2008

NSFRs efterårsseminar Stockholm 2008

BESKATNINGENS ICKE-FISKALA SYFTEN Dansk juridisk nationalrapport

Christen Amby
Rådgivende skatterevisor

1. Indledning.

I skrivende stund diskuteres i Danmark, om der skal indføres skattefrihed for den belønning som medaljevinderne ved OL i Kina modtager som ekstrapræmie fra TEAM Danmark¹.

Årsagen til debatten er, at den daværende kulturminister Brian Mikkelsen² - der også anså sig for at være sportsminister - ved afslutningen af OL i Kina proklamerede, at de danske medaljevindere i lighed med tidligere OL nu ville modtage en belønning fra TEAM DANMARK, men at denne nu ville blive gjort skattefri.

Problemet var blot, at der ikke var skattefrihed efter den gældende danske skattelovgivning, og en sådan skattefrihed for de medaljemodtagere på det danske hold, der er skattepligtige til Danmark, vil kræve en lovændring.

Det ser nu ud til, at den nye kulturminister og skatteministeren er blevet enige om, at regeringen vil fremsætte et forslag om skattefrihed med tilbagevirkende kraft for hele 2008.

De fleste vil se dette intermezzo som et tydeligt eksempel på en situation, hvor der gennemføres skatteregler, der tjener andre formål end det rent fiskale.

Ud fra formålet med forslaget om skattefriheden: at give TEAM Danmarks belønning en yderligere værdi ved at gøre den skattefri for modtageren, er det naturligt at se forslaget fra denne synsvinkel.

Men forslaget kan jo også ses som en diskussion af, hvilke indtægter, der bør være skattepligtige. Det er jo ingen naturlov, at sådanne hædersgaver o.l. belønninger bør være skattepligtige, og selv om belønningerne utvivlsomt er omfattet af det stadig hældende indkomstbegreb i § 4 i Statsskatteloven³ fra 1903, er det ingen naturlov der tilsiger, at sådanne indtægter skal være skattepligtige.

Det aktuelle eksempel viser, at det ofte kan være meget svært at afgøre, om en regel er udtryk for en vurdering af, hvordan skattereglerne i et skattesystem bør udformes, eller det er udtryk for, at der forsøges indført regler i skattelovgivningen ud fra ikke-fiskale hensyn.

2. Hvad er ikke-fiskale formål.

Generalrapportørerne opstiller i deres oplæg til nationalrapporter to hovedgrupper af ikke-fiskale formål:

- Fordelingspolitiske mål
- Effektiv ressourceudnyttelse

Det ovenfor anførte eksempel kan vel ikke rubriceres i nogen af de to kasser, idet det vil være søgt, at begrunde skattefriheden med fordelingspolitiske hensyn.

Lovforslaget er i virkeligheden udtryk for, at en myndighed – her kulturministeren – vil have mere ud af sine bevillinger, og det kan man få, hvis de ydelser, der gives, gøres skattefri, idet de modtagne tilskud/belønninger så får en højere værdi for modtageren, og derfor kan nedsættes hos yderen for at opnå samme virkning.

3. Den juridiske nationale rapport

De to hovedformål med ikke-fiskale hensyn i skattelovgivningen: fordelingspolitikken og ressourceudnyttelsen, vil hovedsageligt være interessante ud fra en økonomisk betragtning.

Jeg vil derfor kun behandle disse ordninger i relation til budgetprocedurer og lovgivningsproces og manglende gennemsigtighed. Dette vil ske i afsnittet om Skatteudgifter, der vil behandle emnet i denne sammenhæng.

Forinden vil jeg dog kort redegøre for nogle generelle lovtekniske problemer i relation til emnet.

Derefter vil jeg behandle EU's statsstøtteregele, og hvorledes de indvirker på lovgivningsproceduren og regeludviklingen, idet der her sættes en række begrænsninger i indførelse af regler med et ikke-fiskalt sigte, men samtidig er EU's statsstøtteregele jo ikke til hindring for generelle regler af støttelignende karakter, blot de ikke er diskriminerende.

Til sidst vil jeg behandle det fænomen, jeg kalder at udvide sektorpolitiske midler med skattefordele, så tilskud o.l. får en større "værdi" uden, at de sektoransvarlige skal skaffe budgetmæssig dækning. Det vil her blive eksemplificeret ved ordninger, der er initieret af kulturministeriet.

Jeg ser sådanne ordninger som udtryk for den stadigt voksende sektorale kassetækning.

4. Lovproceduren

Efter grundlovens § 63 kan skatter kun opkræves efter lov. Skattelovgivningen er til gengæld den lovgivning, der oftest ændres.

Nogle gange samles flere uafhængige ændringer i skattelovgivningen i et samlet lovforslag, men ofte stilles der selvstændige lovforslag om enkeltemner, og i praksis kan der således samtidigt ske lovændringer i samme lov flere gange på samme tid (typisk den sidste uge i Folketingets samling i begyndelsen af juni måned).

Nogle gange forberedes lovgivningen ved et egentligt udvalgsarbejde i et sagkyndigt udvalg, eventuelt suppleret med repræsentanter for berørte erhverv. Derimod deltager politikere ikke i det lovforarbejdende arbejde.

Normalt forberedes en ny skattelovgivning i skatteministeriet, der i Danmark er et selvstændigt ministerium.

Det udarbejder et udkast til lovforslag, der sendes i høring hos berørte parter, og i praksis offentliggøres dette høringsudkast normalt på Skatteministeriets hjemmeside www.skm.dk

Herefter udarbejder Skatteministeriet et lovforslag, der formelt tiltrædes af regeringen på et ministermøde. Selv om der normalt ikke sker ændringer på selve regeringsmødet, er berørte ministerier normalt blevet konsulteret inden lovforslagets udformning.

Selve lovforslaget indeholder en række standardoplysninger, der normalt er samlet i følgende afsnit:

1. Lovforslagets formål og baggrund
2. Gældende regler
3. Lovforslagets indhold
4. Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner
5. Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Forholdet til EU retten
10. Høring

Herefter bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, og til sidst er lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Selv om lovforslaget er begrundet i erhvervspolitiske eller f.eks. kulturpolitiske initiativer, fremsættes det normalt af skatteministeren.

Ved rent tekniske skatteændringer, f.eks. som følge af ændret sociallovgivning, støtteregler, der får anden betegnelse o.l., altså tilfælde, hvor ændringen i skattelovgivningens tekst er en logisk følge af den anden lovgivning, kan et lovforslag fra et andet ministerium indeholde ændringer i skattelovgivningen.

Kun i meget få tilfælde indeholder et lovforslag fra et andet ministerium egentlige materielle ændringer i skattelovgivningen. Men der er selvfølgelig ikke regler uden undtagelse.

Ved vedtagelsen af et omfattende lovforslag fra Økonomi- og Erhvervsministeriet i anledning af gennemførelsen af regler, der muliggør, at pengeinstitutter m.v. kan udstede såkaldte særligt dække obligationer (SDO'er): Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Særligt dækkede obligationer)⁴, omfatter "andre love" også ændringer i tinglysningsafgiftsloven og

kursgevinstloven, der henhører under Skatteministeriet. Der skete heri en række tekniske ændringer som følge af det nye begreb særligt dækkede obligationer og lån optaget på grundlag af særligt dækkede obligationer, men lovene indeholdt også lempelse af tinglysningsafgiften ved låneomlægning, samt udvidelse af selskabers mulighed for skattemæssigt fradrag for tab på lån, samt en skærpelse af kursgevinstbeskatningen for hovedaktionærer, der opnår kursgevinst på fordring på deres selskab m.v. Særligt det sidste er det svært at opdage selv for den skattesagkyndige.

Jeg formoder, at grunden til, at der ikke blev fremsat et selvstændigt lovforslag fra skatteministeriet skyldes, at man i første omgang troede, at der kun var behov for tekniske ændringer i de to skatte- og afgiftslove, og det så undervejs viste sig, at der også skulle gennemføres egentlige materielle ændringer.

Det bør dog nævnes, at "skattedelen" af lovforslaget var til særskilt høring blandt de organisationer m.v. , der normalt høres vedrørende skattelove.

Normalt vil lovforslag der knytter sig til andre ministeriers lovforslag blive fremsat selvstændigt af Skatteministeriet i tilknytning til det ledende lovforslag. Er der kun tale om et skattelovforslag, men det er affødt af initiativer fra andre ministerier, vil dette fremgå klart af lovforslaget.

Som eksempel kan nævnes den i foråret 2007 gennemførte lempelse af tonnageskatteordningen⁵, der udvider mulighederne for at bruge tonnageskatteordningen og begrænser beskatningen af gevinster ved salg af skibe.

Her fremgår det af afsnittet om lovforslagets formål og baggrund, at lovforslaget er en opfølgning af Økonomi- og Erhvervsministeriets handlingsplan: "Danmark som førende søfartsnation" samt gennemføres af en politisk aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti og Det radikale Venstre om rammebetingelserne for søfartserhvervet.

Det ses, at lovforslaget er en følge af et politisk forlig mellem regeringen og to partier.

Ofte vil skattelove og skatteregler blive inddraget i politiske drøftelser og aftaler, uden at der er sket en kvalificeret analyse af konsekvenserne af at ændre skattelovgivningen, og uden at Skatteministeriet har været inde med ekspertise for at vurdere den tekniske ændring af skattelovgivningen.

Skatteministeriet kommer så at sige på en bunden opgave med udarbejdelse af et skattelovforslag som følge af en politisk aftale. Se herunder afsnittet om kassetækning.

5. EU's statsstøtteregler

EU's statsstøtteregler har givet anledning til en række ændringer i skattelovgivningen

EU-traktaten indeholder en række regler, der skal modvirke statsstøtte.

Selve afgrænsningen af statsstøttebegrebet findes i EU-traktatens artikel 87 (tidligere artikel 92), og proceduren for EU-kommissionens kontrol i artikel 88 (tidligere artikel 93)

EU kommissionen har udsendt en særlig vejledning⁶ om statsstøttereglerne i relation til reglerne for direkte skat på erhvervsindkomst og senere udbygget denne i en rapport⁷.

Det slås her fast, at der ikke foreligger traktatstridig statsstøtte, hvis reglerne er udformet som generelle satser, herunder afskrivningssatser, eller som generelle regler om udvikling og forskning, miljø og uddannelse og træning. Se også EF-domstolens dom i sagen C-143/99, der omtales nedenfor.

Normalt vil regler, der er i strid med EU's statsstøtteregler blive undgået ved, at der er en procedure, hvor regeringen allerede ved lovens forberedelse forespørger kommissionen om denne mener, at de foreslåede regler er i strid med EU's statsstøtteregler.

Endvidere vil der i lovforslag, der indeholder elementer af statsstøtte, der kan være omfattet af statsstøttereglerne, men hvor regeringen anser det muligt at få dem godkendt af EU kommissionen være

indbygget særlige ikrafttrædelsesbestemmelser, således at den pågældende lov, eller den relevante del af loven, først sættes i kraft, når bestemmelsen er notificeret for EU-kommissionen, og denne har tiltrådt, at der ikke er overtrædelse af EU's statsstøtteregele.

Ikrafttrædelsesproceduren i sådanne tilfælde kan illustreres ved vedtagelse af justeringen af tonnageskatteordningen i 2007⁸, der skabte flere muligheder for udnyttelse af skattefriheden under tonnageskatteloven.

I overensstemmelse med lovforslaget vedtager Folketinget her, at *"Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af skatteministeren"*⁹.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger pkt. 9:

9. Forholdet til EU-retten

Der er tale om ændring af en bestående statsstøtteordning. Sådanne ændringer skal efter EU-reglerne godkendes af Kommissionen, inden de kan iværksættes, og regeringen vil derfor notificere de foreslåede lovændringer.

Ikrafttrædelsesreglen begrundes således:

Det foreslås, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af skatteministeren.

Baggrunden for dette er, at der i EU-retlig forstand er tale om ændring af en bestående statsstøtteordning. Sådanne ændringer skal efter EU-reglerne godkendes af Kommissionen, inden de kan iværksættes, og regeringen vil derfor notificere de foreslåede lovændringer for så vidt angår salgsavancer, pool samarbejder og time-charter i forbindelse med fremsættelsen.

Efterfølgende er den 22. januar 2008 udstedt en bekendtgørelse¹⁰, der fastsætter, at visse af lovens bestemmelser træder i kraft den 1. februar 2008. Det fremgår af en note til bekendtgørelsen, at EU kommissionen har anset bestemmelsen om avance ved salg af skibe forenelig med fællesmarkedet, medens kommissionen har besluttet at indlede en formel undersøgelsesprocedure efter statsstøtteprocedurforeningen i EF-traktatens artikel 93. Denne del af loven er derfor endnu ikke trådt i kraft.

Anser EU-kommissionen danske skattereglele for at indeholde overtrædelse af statsstøtteregelele, vil EU-kommissionen rejse spørgsmålet overfor Danmark, og i givet fald indbringe sagen for EF-domstolene.

Dette vil ofte medføre, at regeringen foreslår de pågældende regler ændret, og dette tiltrædes normalt af Folketinget, men ikke ubetinget.

I december 2007 fremsatte skatteministeren et lovforslag om diverse EU-tilpasninger af skattelovgivningen¹¹.

Lovforslaget indeholdt forskellige forslag til ændring af skattelovgivningen, herunder 2 forslag, der blev begrundet med overtrædelse af EU's statsstøtteregler.

Der var tale om ophævelse af et særligt fradrag i Ligningslovens § 9E for eksportmedarbejdere, og om ophævelse af en særregel fra de almindelige regler om, at repræsentationsudgifter kun kan fratrækkes med 25% af de afholdte udgifter, men efter den tidligere bestemmelse i ligningslovens § 8, stk. 4, 2. pkt. kunne udgifterne ved visse besøg af udenlandske kunder fratrækkes fuldt ud.

Denne del af lovforslaget blev begrundet således med henvisning til EU-reglerne:

2.1.3. Forholdet til EU retten

Kommissionen har truffet beslutning om statsstøtte vedrørende de italienske skatteregler. Den blev offentliggjort den 31. december 2005 (Celex nr. 32005D0919).

Afgørelsen vedrørte italienske regler. De almindelige italienske regler gik ud på, at der kun var begrænset fradragsret for udgifter til repræsentation. De kunne fradrages med en tredjedel. Den almindelige regel blev imidlertid fraveget ved en midlertidig lov af et års gyldighed. Fravigelsen gjaldt udgifter til deltagelse i messer i udlandet. Disse udgifter kunne fradrages fuldt ud. Kommissionen statuerede ulovlig statsstøtte. I pkt. 25 i Kommissionens afgørelse anføres, at det ekstra fradrag er statsstøtte »da det kun gælder for virksomheder, der udøver eksportaktiviteter«.

En skatteregel, der giver en fordel for modtageren, er efter EU-reglerne (traktatens art. 87) statsstøtte, hvis den

- 1) begunstiger visse produktioner eller virksomheder og
- 2) er en særregel, der bryder med skattesystemets almindelige principper, og
- 3) fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemslandene.

Den ovennævnte afgørelse om statsstøtte bekræfter, at regler, der udelukkende begunstiger eksportaktiviteter, begunstiger visse produktioner eller virksomheder, således som dette udtryk skal forstås i traktaten. Derfor foreslår regeringen at ophæve den danske særregel om repræsentation.

Indirekte støtte er også omfattet af traktaten. Eksportmedarbejderfradraget må således opfattes som støtte til de virksomheder, hvori de pågældende er ansatte. Det foreslås derfor også ophævet.

Da regeringens støtteparti Dansk Folkeparti var imod ophævelse af begge de to regler blev lovforslaget delt i 3 lovforslag¹².

Forslaget om ophævelse af den fulde fradragsret for visse repræsentationsudgifter (L 31 C) blev vedtaget af et flertal og dermed gennemført¹³.

Derimod blev L 31 D om ophævelse af særregler for eksportmedarbejdere forkastet og reglen er altså fortsat gældende.

Det er højst usædvanligt, at et flertal forkaster et lovforslag, der er begrundet med, at den foreslåede ændring er nødvendig af hensyn til ikke at overtræde EU-retten.

Det fremgår af behandlingen i Folketinget¹⁴, at flertallet, der forkastede denne del af lovforslaget, bl.a. begrundede det med, *"at ikke er blevet til på foranledning af EU, men er nationalt initieret, og at der ikke har været dialog med EU herom, ligesom alternative løsninger til afskaffelse ikke er overvejet."*

Endeligt kan afgørelser ved EF-domstolen medføre, at Danmark ændrer de gældende regler, således at de rettes til efter EF-domstolens afgørelse.

Det er ikke ualmindeligt, at afgørelser fra EF-domstolen betyder, at Danmark tilpasser skattelovgivningen¹⁵.

Det vil ofte være selskabsskattelovgivningen vedrørende internationale forhold og de fleste ændringer vedrører regler, der anses i strid med reglerne i artikel 43 om den fri etableringsret og/eller reglerne om kapitalens og arbejdskraftens fri bevægelighed. På afgiftssiden er det regler, der er i strid med Momsdirektivet eller EF-traktatens artikel 90 vedrørende diskriminerende interne afgifter.

Tilsyneladende er der kun ét tilfælde, hvor der på grundlag af en EF-dom om statsstøttere reglerne er sket lovændring¹⁶.

På grundlag af EF-domstolens dom i sagen C-143/99¹⁷ rejste EF-kommissionen spørgsmålet om de danske regler for refusion af el og vandafgift er forenelig med statsstøttere reglerne.

Disse regler betyder, at medens en momsregisteret virksomhed normalt kan få refusion i sin momsbetaling af betalt elafgift og vandafgift, gælder dette ikke for en række liberale erhverv og forlystelser.

EF-domstolens dom i C-143/99 fastslog, at nationale foranstaltninger, der fastsætter en delvis godtgørelse af energiafgifter på naturgas og el, udgør ikke statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 92(nu artikel 87), såfremt de finder anvendelse på alle virksomheder på det nationale område, uanset deres aktivitet, men hvis denne godtgørelse kun ydes til virksomheder, hvis hovedaktivitet påviselig består af materielle goder, skal ordningen anses for statsstøtte omhandlet i traktatens artikel 92. Dette også på trods af, at der kan tillades særegler, hvis de er indført af særlige miljøhensyn¹⁸.

På det grundlag foreslog regeringen¹⁹, at de særlige undtagelser for refusion af vandafgift blev ophævet²⁰, men fastholdt undtagelserne for el-afgiften. Det bemærkes, at reglen om refusion af vandafgift kun blev anslået at have en provenuvirkning på 4 mio. kr, medens ændring af el-afgiften ville have betydelig større provenuvirkninger.

6. Skatteudgifter

I OECD regi har man i de sidste årstider lagt megen vægt på målinger af de såkaldte skatteudgifter.

Skatteudgifter er skatte- og afgiftsindtægter, der ikke opkræves, som følge af undtagelser fra de generelle indkomstbegreber. Det kan være særlige skattefradrag og skattefrihed for indtægter, der efter det almindelige indkomstbegreb ville være skattepligtige, og det kan være udskydelse af beskatningstidspunktet.

Særligt det sidste giver anledning til store måleproblemer, for hvad er det "naturlige" beskatningstidspunkt ?

Her er der sket den største udvikling i de senere årstider. Hvor man ofte tidligere udskød beskatningstidspunktet til et realisationstidspunkt, måske først til tidspunktet, hvor indtægten gav sig udslag i modtagelse af kontanter, så er der de senere år sket en udvikling hen imod beskatning samtidigt med det regnskabsmæssige indtjeningsprincip.

Skattereformerne i de nordiske lande, herunder de generelle nedsættelser af selskabsskatteprocenterne har i høj grad været finansieret af ophævelse af gunstige skatteudskydelsesordninger.

Skatteudgifter gennemgås mere generelt i Niels Matssons særlige indlæg herom, og jeg vil derfor kun her medtage få punkter.

Der var som bilag til Finanslovsforslaget for 2006 en opgørelse over de danske skatteudgifter opgjort efter OECDs standard.

I den sidste opgørelse for 2006 blev skatteudgifterne opgjort til 35 mia DKK, heraf 7 mia. DKK vedrørende personbeskatning, 6,6 mia. DKK vedrørende erhvervsbeskatning og 21,6 mia. DKK vedrørende moms- og afgifter²¹.

Opgørelserne var dog præget af nogen tilfældighed, og de sidste år byggede tallene på rene fremskrivninger af tidligere års tal.

Ophøret med at vise skatteudgifterne i forbindelse med Finanslovsforslagene er efterfølgende blevet kritiseret af Rigsrevisionen så sent som oktober 2007²², og har i september 2008 været baggrund for et åbent samråd i Folketingets Skatteudvalg med skatteministeren²³.

Rigsrevisionen kritiserer, at opgørelsen af skatteudgifterne er ophørt, men lægger vægt på, at der af lovforslag m.v. fremgår klare beregninger og opgørelser over, hvilke skatteudgifter et lovforslag indeholdt, samt efterlyser en bedre rapportering om provenutab, administrative omkostninger og effekter ved den enkelte ordning.

I samrådet i Folketingets Skatteudvalg har skatteministeren forsvaret udeladelsen af opgørelsen over skatteudgifter, og henvist til, at de var meget upræcise, men krævede et ret stort ressourceforbrug i ministeriet at udarbejde.

Skatteministeren tilsiger, at skatteministeriet fremover vil sætte mere fokus på eventuelle skatteudgifter i ny lovgivning, herunder hvori skatteudgifterne består, formålet med skatteudgiften og hvilken branche eller gruppe, der er direkte modtager.

Der vil samtidigt på skatteministeriets hjemmeside www.skm.dk blive givet en årlig oversigt over et folketingsårs skatteudgifter.

Skatteministeren oplyser samtidigt, at Skatteministeriet deltager i projekter i såvel OECD regi som i nordisk regi, og arbejdet her vil blive afsluttet i foråret 2009, og i den forbindelse vil regeringen

offentliggøres hensigtsmæssigt i forbindelse med de offentlige budgetter.

Skatteministeren peger dog på, at der er stor usikkerhed om, hvorledes skatteudgifter skal afgrænses og opgøres, og dette har stor indflydelse på, hvor store samlede skatteudgifter der opgøres.

Efter min opfattelse peger Skatteministeren med rette herunder på, at f.eks. indretningen af overførselsindkomster og deres beskatning kan have stor betydning for opgørelsen af de samlede skatteudgifter, men at en samlet tilrettelæggelse af overførselsindkomster og deres beskatning kan være uden real virkning. Skatteministeren nævner herunder bruttoficeringen af overførselsindkomsterne i 1994, hvor de tidligere havde indeholdt et betydeligt skattefrit element, der gav store skatteudgifter, men hvor afskaffelsen af skattefriheden med samtidig justering af satserne stort set var uden real virkning på statens finanser eller for den enkelte modtagers indkomst efter skat.

7. Kassetækning

Som anført tidligere er der de senere år sket en mere bevidst udnyttelse af skattesystemet til fremme af en form for ikke-fiskale formål, som jeg vil kalde kassetækning.

Der er tale om at sektorer i den offentlige økonomi forsøger at få gennemført skatteregler, der direkte forøger virkningen af den pågældende sektors økonomiske indsats ved at give modtagerne skattefrihed for tilskud o.l., eller ved at der indføres regler om fradrag for driftsfremmende udgifter hos erhvervsdrivende, således at de

tilskyndes til at afholde udgifter, som det offentlige ellers skulle betale.

Derved får den pågældende sektor en større effekt af sit ellers begrænsede budget.

Jeg vil illustrere dette ved de senere års nye skatteregler på kulturområdet.

Der er for virksomheder givet mulighed for fradrag for gaver til kulturinstitutioner, herunder også fradrag for gaver i form af kunstværker m.v. (ligningslovens § 8S), og afskrivningsret for kunstværker og kunstnerisk udsmykning af bygninger (ligningslovens §§ 44A og 44 B)²⁴.

Der er sket udvidelse af skattefrihed for hædersgaver o.l. til kunstnere fra erhvervsvirksomheder²⁵, der er indført en særlig opsparingsordning for kunstnere²⁶, og der er som sidste skud på stammen indført fritagelse for det normale 8% arbejdsmarkedsbidrag for udbetalinger af royalty til forfattere vedrørende bibliotekernes brug af bøger²⁷.

Alle disse ordninger forøger skatteadministrationen, og har reelt meget lille faktisk virkning.

Dette kan illustreres ved reglen om fritagelse for arbejdsmarkedsafgift for biblioteksroyalty. At gøre beløbet skattefrit medfører ikke de store administrative problemer. Men den del af forfatterne, der tjener mest, bruger virksomhedsordningen. Her kan der teknisk ikke blot indføres skattefrihed, og der er derfor en særlig ordning med udbetaling af et beløb svarende til arbejdsmarkedsbidraget.

Denne særordning betyder efter lovforslaget en skattelettelse på 4 mio. kr årligt for de pågældende forfattere, men indførelsen af ordningen betød udgifter til EDB til systemrettelser på 3,3 mio. kr . Selv om det er et engangsbeløb, er det uden rimelig sammenhæng med skatteeffekten.

Det kom i øvrigt frem under dette lovforslags behandling, at kun 45 personer indtil 2005 havde benyttet sig af den særlige opsparingsordning for kunstnere o.l., og de havde under ordningen opsparet 5,4 mio. kr.

Efter min mening er det ikke rimeligt at opretholde en særordning, der medfører 4 ekstrafelter på den udvidede selvangivelse²⁸, når disse felter kun er aktuelle for 45 personer.

¹ Statsstøttet dansk organisation, der støtter eliteidrætten. Herunder giver TEAM Danmark – inspireret af det tidligere DDR – en særlig belønning til medaljemodtagerne på det danske team ved OL.

² Der nu er justitsminister.

³ Lov nr. 149 af 10. april 1922

⁴ Lov nr. 577 af 6. juni 2007, baseret på lovforslag L 199 fremsat af Økonomi- og erhvervsministeren den 28.3.2007

⁵ Lov nr. 539 af 6. juni 2007 om ændring af tonnageskatteloven (Justering af tonnageskatteordningen), baseret på lovforslag L 211 fremsat 12.4.2007 af skatteministeren.

⁶ EC Commission notice of 11th November 1998 on the application of the State Aid Rule to measures relating to direct business taxation (98/C384/03).

⁷ EC Commissions report of 9 February 2004 on the implementation of 11. November 1998 notice.

⁸ Lov nr. 539 af 6. juni 2007 om ændring af tonnageskatteloven (Justering af tonnageskatteordningen), baseret på lovforslag L 211 fremsat den 12.4.2007 af skatteministeren.

⁹ Lovens § 2, stk. 1.

¹⁰ Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 26 af 22.1.2008 om ikrafttræden af visse bestemmelser i tonnageskatteordningen.

¹¹ Lovforslag 31 om ændring af forskellige skattelove (Diverse EU-tilpasninger af skattelovgivningen) fremsat den 5.12.2007 af skatteministeren.

¹² L 31 B, L 31 C og L 31D.

¹³ Som lov nr. 336 af 7. maj 2008 om ændring af ligningsloven (Ophævelse af særreglen om fuldt fradrag for visse repræsentationsudgifter).

¹⁴ Ifølge betænkningen af 26.3.2008 fra Folketingets Skatteudvalg til L 31.

¹⁵ Skatteministeren har den 1.10.2008 besvaret et spørgsmål fra Folketingets Skatteudvalg, der udbad sig en fortegnelse over de ændringer i danske selskabs- og skattelove, som domme fra EF-domstolen gennem de seneste ti år har nødvendiggjort. Svar på spørgsmål 374 FT-året 2007/08.

¹⁶ Jfr. den ovenfor anførte besvarelse fra skatteministeren til Folketingets skatteudvalg.

¹⁷ Adria-Wien Pipeline GmbH og Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH. Dom af 8. november 2001.

¹⁸ Se EU- kommissionens meddelelse "Fællesrammebestemmelser for statsstøtte for miljøbeskyttelse EFT 1994 C 72 side 3.

¹⁹ Lovforslag L 124 af 17.11.2004 vedtaget som Lov nr 1391 af 20. december 2004.

²⁰ Ved ændring af lov om afgift af ledningsført vand.

²¹ Opgørelsen fra 2006 er optrykt som bilag i Rigsrevisionens beretning 2007/1.

²² Rigsrevisionen: Beretning til Statsrevisorerne om gennemsigtighed vedrørende skatteudgifter (fradrag mv.). Beretning 2007/1. Kan findes på www.rigsrevisionen.dk under beretninger.

²³ 3. september 2008. Svar på spørgsmålene under samrådet, herunder skatteministerens talepapir findes på www.ft.dk under Skatteudvalget almindelig del folketingsåret 2007/08 2. samling, bilag 243, og svar på spørgsmål 380 – 382

²⁴ Lov nr. 1389 af 20. 12.2004 om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven og skattekontrolloven (Fradrag for gaver til kulturinstitutioner og udvidelse af reglerne for afskrivning på kunstkøb), baseret på lovforslag L 39 af 20.10.2004..

²⁵ Lov nr. 538 af 6. juni 2007 om ændring af lov om en arbejdsmarkedsfond, kildeskatteloven og ligningsloven (Fjernelse af arbejdsmarkedsbidraget på forfatteres indtægter fra biblioteksafgifter og udvidelse af skattefriheden for hæderspriser til kunstnere), baseret på lovforslag L 190 af 21.3.2007.

²⁶ Lov nr. 1062 af 17. 12.2002 om ændring af virksomhedsskatteordningen, ligningsloven og personskatteloven (Udligningsordning for kunstnere), baseret på lovforslag L 78 af 7.11.2002.

²⁷ Lov nr. 538 af 6. juni 2007, jfr. ovenfor.

²⁸ Blanket 04.003